

[Himmelstrup.]

meget betydelig Ændring i den pengepolitiske Situation i det sidste Aars Tid. Den Omstændighed, at Eengangsskatteloven er gennemført, den Omstændighed, at Bøderne og alle Tilbagebetalingsbeløbene nu falder, vil jo bevirke, at Pengerigeligheden i væsentlig Grad vil blive formindsket, og jeg tror derfor, at visse Lempelser i de hidtil gældende Bindingsbestemmelser i hvert Fald er nødvendige.

Det Udvalg, der i Sommeren 1946 behandlede Eengangsskatteloven, var allerede inde paa nøjagtig de samme Betragtninger. Vi havde dengang under Overvejelse at foreslaa Bestemmelser om, i hvor høj Grad disse Love om ekstra Kasserreserve burde lempes. I den Betænkning, som blev afgivet af Udvalget, var det fremhævet, at man havde drøftet dette Spørgsmaal med Finansministeren, og Finansministeren havde ogsaa været klar over, at der her var et Forhold, som maatte overvejes, og han gav Tilsagn om, at Spørgsmaalet skulde blive taget op til Overvejelse i det kommende Efteraar.

Den højtærede Handelsminister har i de to foreliggende Lovforslag foreslaaet, om jeg saa maa sige, at halvere de hidtidige Bindings-satser baade for Bankernes og for Sparekassernes Vedkommende. Det bliver nu Udvalgets Sag — jeg forstaar, der bliver ned-sat et Udvalg — at overveje, om det Resultat, den højtærede Handelsminister er kommet til, er det rigtige. Jeg er helt enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører (Gustav Pedersen) i, at det er naturligt, at Sagen kommer i Udvalg, og at Udvalget faar Lejlighed til at se paa de Betragtninger, som Nationalbanken har gjort gældende, og de Betragtninger, som er gjort gældende fra Pengeinstitutternes, Bankernes og Sparekassernes Side.

De to Lovforslag, der er Tale om, vil frigøre ca. 1 Milliard Kr. alt i alt, det er det Beløb, som vil blive bundet mindre end hidtil, og som altsaa vil være til fri Disposition sammenlignet med, hvad Forholdet var tidligere, og det er jo overmaade mange Penge.

Vi vil altsaa faa Lejlighed til at tage nærmere Stilling til Enkelthederne med Hensyn til Bindingsprocenterne i det kommende Udvalg; men, som jeg allerede har givet Udtryk for, mener jeg under Hensyn til, hvad der er sket navnlig i de sidste Aar, at en Lempelse under alle Omstændigheder vil være nødvendig.

Jeg vil gerne til den højtærede Handelsminister gøre nogle ganske enkelte Bemærk-

ninger om et særligt Forhold, som navnlig vedrører de smaa Sparekasser, og som jeg egentlig havde ventet den højtærede Handelsminister havde taget Hensyn til allerede ved Forelæggelsen. Sagen er den, at de Bestemmelser, som blev gennemført ved Loven af 8. Juli 1943 om Sparekassernes Bindingsforpligtelser, kun omfattede Sparekasser, som havde mindst 1 Mill. Kr. i Indskud efter den sidste Kvartalsbalance forud for Lovens Vedtagelse, og det vil i Virkeligheden sige, at et meget stort Antal af Landets Sparekasser, alle de smaa Sparekasser, faldt uden for Forpligtelsen til at holde en ekstra Kasse-reserve. Nu er Forholdet imidlertid dette, at fra 1943 til Dato er Indskudssummen i de aller fleste Sparekasser meget stærkt forøget, og dette har bevirket, at et meget stort Antal Sparekasser er naaet op over den Million Kroner i Indskud, som var foreskrevet i Loven som Betingelse for, at de faldt ind under Bindingsbestemmelserne. I det Øjeblik de passerer denne Sum, falder de ind under Lovens Bestemmelser og faar et Indskudsbeløb, som skal bindes, der tager sit Udgangspunkt i det Indskudsbeløb, de havde i 1943 ved den Kvartalsbalance, som gik forud for Lovens Vedtagelse. Det betyder naturligvis, at de paagældende kan komme ud for ganske overordentlig store Vanskeligheder, og der kan blive stillet Krav til dem om, at der skal bindes et uforholdsmæssigt stort Beløb af den Stigning i deres Indskud, som de har haft tilbage til 1943. Jeg synes derfor, det vilde være rimeligt, om man lempede disse Krav.

Man har forsøgt at gøre det paa den Maade, at man har henstillet, om ikke disse smaa Sparekasser, selv om de er naaet op over Indskudssummen paa 1 Mill. Kr., helt kunde undtages fra Bindingsforpligtelsen ved den Dispensationsbestemmelse, som findes i Loven. Det har man imidlertid ikke ment fra Administrationens Side, og derfor er der ikke sket noget i den Henseende. Jeg synes, det vilde være rimeligt, at man først regnede Stigningsbeløbet fra det Tidspunkt, da Sparekasserne passerede 1 Mill. Kr. i Indskud. Men det skal paa den anden Side erkendes, at hvis den højtærede Handelsministers Forslag bliver gennemført og selve Bindingsprocenten bliver nedsat fra 50 til 25 pCt. af Stigningen, betyder det naturligvis i nogen Grad en Lempelse ogsaa af disse mindre Sparekassers Vanskeligheder.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Aksel Møller: Jeg tror, jeg kan glæde den højtærede Handelsminister med, at jeg